

Anul IV, nr. 82 / 30 august – 12 septembrie 2015 – apariție bilunară

DIMITRIOS

Foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poșta

www.sfantuldumitruposta.ro revista.dimitrios@yahoo.com

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

CVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

Despre autoritate și liniștea ascultării de superiori

pr. paroh Mihai Gojgar

Un copil de șase ani privește la televizor, alături de familia sa, un meci de fotbal. Îi atrage atenția gestul unui jucător, care merge la arbitru și îi pune mâna pe umăr. Nimic surprinzător pe un stadion, nu? "Cum își permite acel jucător să pună mâna pe arbitru?", a fost întrebarea care i-a mirat și amuzat pe cei de față. Amuzat, pentru că li s-a părut simpatice reacția dominată de respectul autorității celui îmbrăcat în negru. Mirat, pentru că nu te aștepti la un copil să sesizeze astfel de nuanțe ale vieții.

Mă aflu la o intersecție. Roșul lung mă face să staționez cu privirea hipnotizat și deranjat foarte de familiaritatea cu care discută un polițist și un taximetrist. Nu, nu amabilitatea și sollicitudinea omului legii m-a intrigat, ci alunecarea politetii spre nepăsare și indiferență de haina purtată, după modelul caschetei lăsată pe spate, spre răcorirea frunții.

"Ia, zi, părinte mă spovedesc și io?". Personajele le ghiciți mai ușor. Trebuie să fiu cald și înțelegător, nu? Fără doar și poate. Dar nu trebuie să fim și exigenți? E nevoie să ne batem pe burtă ca să fim prieteni la cataramă, trebuie să bem o bere împreună și să ne coborâm discuția la nivelul vulgarității cotidiene? Din fericire, mă adresez unor oameni care înțeleg retorica întrebării.

În Duminica a XIII-a după Rusalii se citește în cadrul Sfintei Liturghii *Pilda lucrătorilor celor răi* (Matei XXI, 33-44). Fără doar și poate, cheia esențială în care trebuie citită pericopa are legătură cu mesajul critic pe care Mântuitorul îl adresează fariseilor și saducheilor, învățaților poporului evreu, cei care resping mesianitatea lui Iisus și, vânându-l orice greșală, urmăresc condamnarea Lui la moarte. Obiectiv atins, în cele din urmă, spre pierderea lor morală, prin judecarea și răstignirea Domnului. "Iar arhieriei și fariseii, ascultând pildele Lui, au înțeles că despre ei vorbește. Și căutând să-L prindă, s-au temut de popor pentru că îl socotea prooroc" (Matei XXI, 45-46).

Însă o direcție de interpretare a parabolei mai-sus menționată poate fi și aceea a autorității, a acceptării și supunerii, în general. Un cititor atent va considera acest sens precum un secret al lui Polichinelle. Cum să nu te gândești la rebeliunea acelor lucrători, cărora li s-au oferit condițiile de muncă necesare, dar nu vor să dea roadele? "Când a sosit timpul roadelor, a trimis pe slugile sale la lucrători, ca să-i ia roadele. Dar lucrătorii, punând mâna pe

slugi, pe una au bătut-o, pe alta au omorât-o, iar pe alta au ucis-o cu pietre" (v. 34-35). A mai trimis și alte slugi care au pățit la fel. În cele din urmă, stăpânul îl trimite chiar pe fiul său, metaforă a trimeriei Fiului lui Dumnezeu în lume de către Tatăl Ceresc. "Iar lucrătorii viei, văzând pe fiul, au zis între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să-l omorâm și să avem noi moștenirea lui. Și, punând mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au ucis" (v. 38-39).

Lucrătorii viei știau cine sunt mesagerii, știau cine este moștenitorul, știau cine i-a trimis pe toți. De ce au făcut asta? Nu sunt doar niște criminali, este mai mult la mijloc. Este dovada unui hiatus de autoritate, înlocuirea respectului pentru cineva cu autonomia unei voințe căzute în egoism. Nerespectarea unor rânduieli sociale, îngăduite de Dumnezeu, provoacă haos și crimă. Pe de altă parte, nici o autoritate nu se impune decât dacă este acceptată într-un mod profund, decât dacă este interiorizată. Altfel spus, ascultarea de frică nu este suficientă. Modelul desăvârșit este cel al sfinților, cei care ascultă voia lui Dumnezeu, recunoscând-o ca ireproșabilă și mântuitoare. Ei nu mai fac voia lor, ci voia Lui, așa cum frumos spune Sf. Ap. Pavel: "nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine" (Galateni II, 20).

Să ne gândim la această temă de fiecare dată când mergem la serviciu, când șeful ne dă sarcini care ne intrigă sau ne deranjează, când părinții ne spun ceva care nu ne convine, când polițistul ne aplică o amendă care putea fi negociată, când duhovnicul ne dă un canon care simțim că ne nedreptățește. Sunt doar câteva situații în care duhul ascultării trebuie să-și facă simțită prezența. Nu propovăduiesc ascultarea oarbă, detașată de moralitatea indicațiilor superiorilor. Vă invit să medităm împreună la porunca ascultării și, găsindu-ne răspunsuri, să ieșim mai liniștiți din orice conflict de asemenea natură întâlnit în viețile noastre. Principala problemă a zilei nu este gradul ascultării, deci, ci recunoașterea autorității. Dacă unele nu pot fi puse la îndoială și discutate (părinții, autoritățile statului și ale Bisericii), unele merită analizate (locul de muncă, duhovnicul, locul unde stăm în chirie etc.). Însă, odată cercetate și asumate, ascultarea trebuie să fie deplină și eliberatoare. Un ultim cuvânt: și autoritatea trebuie să se impună; prin moralitate, verticalitate, respectul de sine. Ar fi mai puțini arbitri mângâiați pe umăr, caschete alunecate în derizoriu și ceva mai multă disciplină.

SFÂNTUL CVIOS DIONISIE EXIGUUL

Silviu - Constantin Nedelcu

doctorand în filologie, psalt - Biserica Sf. Dumitru

Sfântul Dionisie Exiguul s-a născut în jurul anului 460 în Scythia Minor, Dobrogea de azi. Amănunte privind copilăria sa nu se cunosc, dar se presupune că a rămas orfan de tânăr și a fost crescut la una din mănăstirile din zonă, avându-l ca mentor pe Episcopul Petru, căruia îi va purta recunoștință toată viața pentru „hrana duhovnicească” ce i-a oferit-o când era mic.

De aici va pleca în Orient, așa cum făcuse, cu aproape o sută de ani în urmă, un alt monah dobrogean: Sfântul Ioan Casian. Rămâne puțin în Siria, la Ierapole, de unde pleacă din cauza răspândirii ereziei monofizite.

Nu se știe dacă a călătorit și în alte locuri, cert este că la sfârșitul secolului al V-lea se afla la Constantinopol. Aici este remarcat de apocrisiarul papal, pentru cunoașterea perfectă a limbilor greacă și latină, deoarece Papa Gelasie al Romei (492-496) îi ceruse un om care să cunoască cele două limbi. Ambasadorul Sfântului Scaun îl va recomanda Papei Gelasie pe Sfântul Dionisie Exiguul care va pleca spre Roma în anul 496.

Ajuns la Roma după moartea Papei Gelasie, 21 noiembrie 496, se va stabili pentru o vreme, poate, la Mănăstirea Sfânta Anastasia. Stabilindu-se aici, în fosta capitală a Imperiului Roman, va lucra sub îndrumarea a zece papi, începând cu Anastasie al II-lea (496-498) și sfârșind cu Vigiliu (537-555).

Datorită funcției sale de la Cancelaria pontificală, îl va fi cunoscut pe primul ministru al lui Teodoric, regele ostrogot al Italiei, Flavius Magnus Aurelius Cassiodorus Senator (aprox. 490 - 583) alături de care va realiza lucruri importante.

În anul 540, Casiodor se retrage din viața publică și se călugărește la mănăstirea înființată de el la Vivarium, în Calabria (sud-estul Italiei). Aici va înființa o „universitate” și îl va lua pe prietenul său, Sfântul Dionisie Exiguul, deja înaintat în vârstă și înțelepciune, alături de care va preda dialectica. După mai mulți ani pe care i-a petrecut în „învățământul glorios”, Sfântul Dionisie Exiguul a adormit în Domnul undeva între anii 545-555.

Lucrul pentru care este cunoscut astăzi în toată lumea creștină, și nu numai, este acela că el a început numărătoarea anilor de la nașterea lui Hristos, iar nu de la întemeierea Romei (ab urbe condita, anul 753), fiind considerat *Părintele erei creștine*.

Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat în anul 2008 și i s-a stabilit ca zi de prăznuire data de 1 septembrie, la începerea anului bisericesc, deoarece el a numărat anii de la nașterea lui Hristos.

VIZITĂ PASTORALĂ

pr. paroh Mihai Gojgar

Cu prilejul praznicului Înălțării Sfintei Cruci, vom binecuvânta casele Parohiei Sf. Dumitru în ziua de 14 septembrie, între orele 15 și 20, după programul afișat pe ușa de intrare în scara dumneavoastră. Sperăm să ne revedem cu bine!

TROPARUL SFINTEI CRUCI

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

PROGRAM LITURGIC 31 AUGUST – 14 SEPTEMBRIE

31 august, 18.00 - Program de spovedanie;
1 septembrie, 6.00 - Sf. Liturghie și Te Deum pentru începutul anului bisericesc;
2 septembrie, 18.00 – Sf. Maslu;
4 septembrie, 18.00 - Acatistul Sf. Dimitrie;
5 septembrie, 10.00 - Parastase (dacă sunt anunțate din timp);
6 septembrie, 8.00 - Utrenia și Sf. Liturghie;

7 septembrie, 18.00 - Vecernie;
19.00 - Program de spovedanie;
8 septembrie (Nașterea Maicii Domnului),
8.00 - Utrenia și Sf. Liturghie;
9 septembrie, 18.00 – Sf. Maslu;
13 septembrie, 8.00 - Utrenia și Sf. Liturghie;
14 septembrie (Înălțarea Sfintei Cruci), 8.00 - Utrenia și Sf. Liturghie.

Iuliana Lazăr

Jurnalist

Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului de anul acesta a fost, din nou, un prilej pentru credincioșii de la Biserica Sfântul Dumitru Poștă să fie împreună. Mai întâi, împreună în rugăciune, întrucât Maica Domnului se bucură de o cinstire deosebită în rândul românilor, multe dintre bisericile din Patriarhia Română fiindu-i închinată și peste două milioane de persoane purtându-i numele.

Faptul că data de 15 august a căzut sâmbăta a fost un motiv în plus să organizăm, după slujbă, o ieșire în aer liber, în mijlocul naturii. Și unde putea fi mai potrivit dacă nu într-o parohie în care biserica îmbrăca haine de sărbătoare cu ocazia hramului? Astfel, nu întâmplător, am ajuns alături de Părintele Mihai Gojgar în localitatea Poienarii Burchii din județul Prahova, la vreo 50 de km de Capitală. Nu întâmplător pentru că parohul de aici, Părintele Marius Curelea, este un bun prieten al comunității de la Sfântul Dumitru - Poștă, oficiind în fiecare miercuri la biserica noastră Taina Sfântului Maslu și participând la toate evenimentele la care este invitat.

Pentru noi, vizita s-a transformat într-un pelerinaj și a început la Mănăstirea Pissiotă, aflată în aceeași comună în care ne propusesem să ajungem. Deși nu e așezat nici pe vârf de munte, nici în pustiu, așezământul - închinat tot Maicii Domnului, având hramul istoric sărbătoarea din data de 8 septembrie - îți oferă foarte multă intimitate și liniște. Ne-am închinat aici la Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului cu Pruncul și la racla cu moaștele mai multor sfinți (printre ei, și Sfântul Mare Mucenic Dimitrie).

Când am ajuns la biserica din Poienarii Burchii, slujba de hram se terminase. Pentru unii dintre noi, lăcașul cu hramurile "Sfântul Ierarh Nicolae" și "Adormirea Maicii Domnului" nu ne era străin, nefiind prima dată când credincioșii bucureșteni erau invitați aici. Ne-am închinat, însă, cu toții, cerându-i ajutor Maicii Domnului în rugăciunile noastre.

Bucuroși de oaspeți, Părintele Curelea și doamna preoteasă, ne-au întâmpinat cu o masă caldă. Ca peste tot în parohiile rurale, oamenii se pregătesc pentru acest moment cu tot ce au mai bun, iar la sărbătoare e musai să participe tot satul, de la cel mai mic, la cel mai mare. Și dacă vă întrebați ce se poate mânca la țară, la un hram, vă putem spune că mâncarea a fost mai bună decât la multe dintre restaurantele cu care ne-am obișnuit în București: ciorbă de perișoare cu borș, friptură la grătar, salată de varză, prăjituri de casă - toate preparate cu multă dragoste de oameni inimoși și bine-venite după post. Ne-am petrecut apoi după-amiaza în natură, așa cum ne și propusesem, în curtea bisericii. O curte frumos amenajată și spațioasă care ar putea primi toată comunitatea parohiei noastre bucureștene (ba chiar și pe cele învecinate). Înainte de a pleca, am participat și la botezul micuțului Mihai Nicolas, slujba fiind oficiată de Părintele Marius și de Părintele Mihai. Pelerinajul nostru s-a încheiat la bisericuța "Sfinții Arhangheli" din localitatea Podu Văleni, în aceeași comună, unde am fost conduși de Părintele Marius, acesta slujind în trecut, în această parohie, vreme de cinci ani de zile. Puțini sunt, însă, cei care știu că în acest loc a slujit, între anii 1943-1947, un cunoscut și iubit duhovnic al românilor: Părintele Constantin Galeriu. Iată ce spune soția acestuia, Argentina Galeriu, despre perioada în care au locuit în acest cătun: "La Poienarii Burchii, deși era

sărăcie, viața a fost frumoasă. Țin minte că bătrânele veneau și ne aduceau întotdeauna lucruri pregătite de ele, ca să nu ducă lipsă părintelui lor: lapte proaspăt, câte un pușor făcut la cuptor, o pâine caldă. Părintele era așa de bun și de îngăduitor cu toată lumea, încât, la plecare, toți au regretat. A fost frumos, nu mi s-a părut greu, măcar că războiul venise, era sărăcie, am trăit și o perioadă de foamete. Dar, fiind un om al cărții, s-a făcut cunoscut în comunele vecine care veneau la slujbele lui la Maslu, la Sfânta Liturghie, le plăcea cum vorbește. Ce e mai interesant e că această bisericuță mică era departe de sat. Venise cândva o inundație și ea a fost acoperită, și a stat mai mult în apă, și creștinii au fost obligați să se urce sus, pe deal, și ea a rămas singură. Totuși, așa departe cum era sătucul de biserică, veneau și din satele vecine, că începuse să se facă cunoscut". O altă mărturie este chiar o însemnare făcută de Părintele Galeriu în Evanghelia din Sfântul Altar, datată la 31 mai 1999, pe care am putut-o vedea și noi.

Îi mulțumim părintelui Marius Curelea pentru invitația de a vizita și de a-i cunoaște parohia și îl felicităm pentru întreaga activitate și râvna de a face drumul București - Poienarii Burchii ori de câte ori este nevoie. Noi ne-am dus acolo cu prietenie, recunoștință și o floare; am primit, cu generozitate, din simplitatea și frumusețea vieții rurale.

Silviu – Constantin Nedelcu

doctorand în filologie, psalt - Biserica Sf. Dumitru

Ctitorii Bisericii de lemn cu hramul Sf. Dumitru de Jurământ

Așa cum am scris în *Istoricul Bisericii* (4), pe care l-am publicat în nr. 81/16-29 august 2015 al Revistei Dimitrios, unii istorici au afirmat că biserica Sf. Dumitru de Jurământ a fost construită din lemn de către boierul Badea Bălăceanu.

Pe lângă acesta au mai existat alți ctitori care nu sunt menționați în pomelnicul bisericii care se află în altar.

Istoricul Mănăstirii Sf. Dumitru din București.

Prof. Stoica Nicolaescu a publicat în *Gazeta Municipală*, nr. 428 din 23 iunie 1940, p. 1, un articol *Istoricul Mănăstirii Sf. Dumitru din București*. În acest articol autorul a expus istoricul Bisericii Sf. Dumitru și a afirmat că biserica datează înainte de anul 1590 și a adus, pe lângă hrisovul emis de Mihnea Vodă Turcitul în 1590 pentru a întări dania făcută acestei biserici de către mama sa Elena Doamna, și manuscrisul nr. 2409 aflat în posesia Bibliotecii Academiei Române.

În primul număr al *Istoricului Bisericii*, pe care l-am publicat în nr. 78/05-18 iulie 2015 al Revistei Dimitrios, scriam despre manuscrisul nr. 2409, pe care l-a citat prof. Stoica Nicolaescu în articolul său amintit mai sus, în partea I a manuscrisului sunt trecuți ctitorii bisericii, scris pe care nu îl consultasem personal.

Istoricul Bisericii Sf. Dumitru și Manuscrisul A 545 (fost ms. rom. 2409) de la Biblioteca Academiei Române

Timpul nu mi-a permis, atunci când am început să scriu despre istoricul bisericii, să consult și acest manuscris, care consider că poate fi edificator pentru trecutul Bisericii Sf. Dumitru-Poștă, însă până la urmă am dat de el.

Astfel, într-o dimineață, m-am hotărât să merg să cercetez acest manuscris la Biblioteca Academiei Române. Ajuns acolo, am urcat la sala de manuscrise unde am completat o cerere pentru a consulta acest mult râvnit document. Nu mare mi-a fost mirarea când doamna bibliotecar mi-a spus cu părere de rău că acest manuscris este defapt unul de vreo 40 și ceva de file, cu niște poezii de la 1800. Am rugat-o să elucideze totuși acest mister, aducându-i ca argument articolul scris de prof. Stoica Nicolaescu. După ce a cercetat în depozit, a descoperit că manuscrisului îi fusese schimbată cota în A 545, adică *Arhivă Mare*, care s-ar tâlculi un fel de colaj de manuscrise.

Găsind acest manuscris l-am comandat la sala de lectură și l-am răsfoit, personal. Cercetându-l, am aflat mai multe lucruri interesante pe care trebuie să le amintesc.

Pe coperta interioară – față, era lipită o etichetă pe care scria cu caractere italice următorul lucru „Din biblioteca lui Ghenadie Enăceanu Episcopul Râmnicului, dăruit de Ministeriul Cultelor și Instr. Publice seria A. No. 66724 din 8 Decembre 1901. Ședința din 1 Novembre 1902”.

Pe fila 1 (față) a manuscrisului sunt consemnate următoarele: „Mitropolia București. Dossier pe 1880. No. 58. Obiectul: *Inscripțiunile Bisericii*”.

Pe fila 3 (față) a manuscrisului, în colțul de sus din stânga este trecută protoieria de care aparținea Biserica Sf. Dumitru-Poștă și anume „Protoieria Plășii de Sus”.

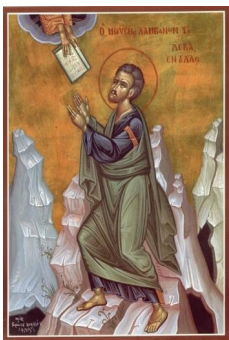
Pe fila 33 (față) a manuscrisului este consemnat următorul titlu „Notițe istorice ecstrase despre Sinodicul Bisericii cu hramul S.tu (Sfântul) Martir Dimitrie supra numită M-hu (Metocul) S-tei (Sfintei) Episcopii a Budeului (Buzăului)”, unde este expus pe scurt istoricul bisericii, care se continuă și pe fila 33 (verso).

Cuprinsul filei 33 (față-verso) o voi reda amănunțit în numărul următor al *Istoricului Bisericii*.

Onomastici în perioada următoare

Sf. Ierarh Alexandru
30 august

Sf. Proroc Moise
4 septembrie

Sf. Proroc Zaharia
5 septembrie

Nașterea Maicii Domnului
8 septembrie

Sf. Ioachim și Ana
9 septembrie

Sf. Mc. Minodora
10 septembrie

Biserica Sf. Dumitru - Poștă

**Str. Franceză Nr. 1 Sector 3,
București**

0727 394 631

Redacția:

Pr. Mihai Gojgar - coordonator
Teodora Popțean - redactor șef
Emanuel Tudor - grafică
Silviu-Constantin Nedelcu -
secretar de redacție
Mihaela Iancu - distribuție

ISSN 2393 – 4859

ISSN-L 2393 – 4859

Tipar realizat la

www.pimcopy.com

Email:
pimcopy@yahoo.com

Adresa:
**B-dul Regina Elisabeta,
Nr. 28
Sector 5, București
Tel. 0758971001**

**Fii ctitor
cu 1 euro!**

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI

Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.